KAALEPI KÜLATEATAJA

NR. 5 DETSEMBER 2013 TASUTA

JÕULUHÕNGULINE KAALEPI

Detsembrikuu Kaalepis oli üsna sündmusterohke ja huvitav. Leidsid aset jõulupeod, advendimeisterdamised, piparkoogiküpsetamised, jõululaat, elektrikatkestus, filmiõhtu, uue külavanema valimine ja nii edasi. Loodetavasti leidis igaüks endale sobiva sündmuse.

Olgugi, et aknast välja vaadates on pilt veidi nukker – valgetest jõuludest võis sel aastal vaid und näha, siiski oli Kaalepi jõuluhõnguline – piparkoogi- ja mandariinilõhnaline. Loodetavasti jõudis soe jõulutunne iga inimese südamesse.

Meid toetasid sel kuul Ivan ja Juta Homin, Maiu ja Kaupo Mäe ning Virve Laube.

Suured tänud teile!

Soovin kõikidele lehelugejatele kaunist vana aasta lõppu ja soovide täitumist uuel aastal!

Kaalepi Külateataja peatoimetaja Mare Laube

SELLES NUMBRIS

KÜLAVANEMAD KÕNELEVAD	2
JÕULULUULE	3
ELEKTRI-KATKESTUS	4
ARVAMUS: JõULUTUNNE	5
KAALEPI RAMMUMEHED	6 7
MÄLESTUSED LUMEST	8
ADVENDI-ÜRITUSED	9
EAKATE JÕULUPIDU	10
KAALEPI JÕULUPIDU	11

"EI TULE IIALGI ESIMENE LUMI TAGASI..."

Nende sõnadega algab üks kena laulusalm sulanud lumest. Kahjuks on ka meie detsember sellel aastal oma soojakraadidega sulatanud esimese lume, mis kattis maad valge vaibana.

Lume asemel oleme saanud tunda tuult ja tormi koos mitmepäevase elektrikatkestusega. Igapäevaselt me ei mõtle, kui eluliselt tähtis on elektri olemasolu. Kui aga elekter on läinud, siis jääb elu seisma - ei ole vett ega toasooja, ei saa lehmi lüpsta, pole võimalust telefoni laadida ning palju muudki jääb tegemata. Suur tuul sai jagu ka meie bussiootepaviljonist, mis oli nukralt kummuli veel ka 17. detsembri lõunal. Tahan tänada Siiri Mäed ja Rein Stroomi, kellega koos paviljoni jälle püsti tõstsime. Alati ei ole vaja suurt tehnikat, on vaja lihtsalt käed külge panna.

Nii nagu ei tule iialgi enam tagasi esimene lumi, ei tule tagasi ka peatselt lõppev aasta. Meis kõigis on jõulukuul veidi ärevust, ootust ja lootust. Võtame siis aega iseendale, meenutamaks möödunud aastat ja leidmaks, mis oli tähtis ja mis puudutas me hinge. Arvan, et tähtsad on inimesed, kes on sinu ümber. Mina isiklikult pean mööduvat aastat tähtsaks, sest saime neljandat korda vanavanemateks. Minu hinge puudutas aga selle aasta kevadel üks kontsert Saku Suurhallis, mis haaras endaga täielikult kaasa mitte ainult mind, vaid ka enamust publikust.

Tahaksin soovida kõigile julgust ja tahtmist teostada oma ideid. Kõik suured saavutused saavad alguse unistustest ja väikestest võitudest.

Meeleolukat pühadeaega ja unistuste täitumist uuel aastal!

Kaalepi endine külavanem Maiu Mäe

KALLIS LUGEJA!

Kätte on jõudnud jõulurahu ja mõtete kogumise aeg. Väljas on sombune ja vihmane ilm, otsekui oleks hoopis varakevad kätte jõudnud. Ilmselt on lumemehe tehnika alt vedanud, või siis külmataat tukkuma jäänud.

Ei tea kumb variant see tõele vastab, kuid see ei ole ometi ju teemal, millel ma pikalt peatuda tahtsin. Nagu me kõik teame, paneb selle aasta lõppedes oma ameti maha praegune külavanem.

Jõuluvana karmi pilgu all toimusidki uue võrdväärse vanema valimised. Sellele auväärt ametikohale esitati hulga kandiaaate, kelle hulgast valisite minu uueks külavanemaks. Ma tänan sellise usalduse eest teid ja luban jätkata ja hoida eelmise külavanema head mainet. Paraku ühte ei saa ma kindlasti lubada - et järgmine aasta lumemehe tehnika ikka töökorras oleks.

Head vana aasta lõppu ja head koostööd uuel aastal!

Kaalepi uus külavanem Sirle Gunin

KIRI TALVETAADILE

On jõulud käes ja rõõmus kõik, sest käes on detsember.
On läbi kaks tuhat kolmteist ja isegi november,
on rõõmus ju, on jõulud käes, on peagi aasta uus,
on kõigil tuju õnnelik ja piparkookki suus.

Kui sinule ei meeldi jõulud ega talve-, lumemaa
siis oleks sinu lemmikmaa vist hoopis Aafrika.
Aga mulle meeldib talv ja meeldib Eestimaa,
lume peale kirjutan kodus ESTONIA.

See kiri Talvetaadile vist läbi juba saab,
ja üks soov veel on selline,
palun valgeks terve maa!

Kaarin Rannu

JÕULUD JA ELU PÄRAST

Särisevad jõuluehted,
pannil kuldsed mandariinid,
piparkoogid mõnusad ja pehmed
krõmpsud saiakesed pliidil.

Jõuluootusest pea sassis,
kuidas küll nüüd edasi?
Pärast jõule kaalu passin
tige olen sedasi.

Kuidas jõulud nii siis läksid?
Salat, jäätis, kooretort,
Minema nüüd trenni peaksin,
tundub see just õige koht.

Mari-Liis Tommula

JÕULUTUNNE, KUS SA OLED?

Jõulud kohal, lund veel pole,
vihma sajab, ilm on kole
Külm ja märg, nii jõulutunnet
ootama võib jääda tunde.

Siis astun tuppa, soe ja valge,
pannil särin, küünlad põlevad,
tuleb meelde talveõhtu karge,
kui tähed särasid nii kõrgel,
kauged mälestused meelde tulevad.

Mari-Liis Tommula

Fotod: Valjo Stamm

SÜNNIPÄEVALAPSED

Endel Kanter
Milvi Veelmaa
Endel-Johannes Vosman
Kalju Pennonen
Kaupo Mäe
Irene Homitševski
Riho Kruglov
Erki Evisalu
Astrit Bombul
Urmas Raaper
Mati Karbus
Johannes Kask
Raner Ruusalep

APPI, KUS ON ELEKTER?

Kindlasti pakkus paljudele meelehärmi, kui 12.detsembril, neljapäeva ööl vastu reedet torm lisaks pikalipaisatud bussijaamale ja prügikastidele ka elektrivoolu endaga kaasa viis. Päev möödus küünlavalguses, jahedas toas ja minimaalse veega tingimustes. Lisaks raskendas see ettevalmistusi eakate jõulupeoks. Õnneks saabus elekter reede öösel ning küla sai taas oma iseloomulikes rütmides edasi kulgeda. Uurisin külaelanikelt, kuidas mõjutas elekrikatkestus nende tegemisi ja toimetusi.

Tormiohver bussijaam *Foto: Mare Laube*

Johannes Kask rääkis, et tema päev möödus rahulikes nootides. “Istusime laua ääres ning jõime ema ja Sirlega kohvi,” sõnas poiss. Ta pidas sellist päeva kasulikuks – Minecraft jäi mängimata ja silmad said puhata. Lisaks tekitas see häid ja lähendavaid tundeid perekonnaga. Johannes tundis rõõmu selle üle, et sai üle pika aja oma õega pikalt ja laialt kõneleda. Tänapäevase elu juures seda vist tõesti tihti ette ei tule. Voolukatkestuse negatiivne pool oli poisi jaoks sooja toidu puudus. “Pidime vorstisaiast ära elama,” vangutas ta pead.

Heleriin Gunin suutis oma meelt lahutada vanema venna Henryga tema läpakast videoid vaadates. Hea, et on leiutatud sellised toredad asjad nagu arvutiakud. Lisaks kasutas ta aega telefonis surfamiseks ja ema-isaga mängimiseks. Halb oli tüdruku arust kindlasti see, et seoses veepuudusega polnud eriti midagi juua.

Kristiina Kask aga ei osanud elektrikatkestusest suurt midagi rääkida, sest teda ei häirinud see karvavõrdki. “Olin äärmiselt väsinud ja magasin, järelikult ei jäänud ka midagi tähtsat tegemata,” selgitas ta.

Tiina Kasel ja Sirle Guninil nii kergelt ei läinud. Nende ellu tõi katkestus pisut ekstreemsust – küünlavalgel kingikottide meisterdamine on üsna ebaharilik tegevus. Elektripuudus oli siiski kohati häiriv. Järmisel päeval oli toimumas eakate jõulupidu, seega jäi külatoas koristamine pooleli. Lisaks oli vooluta ka isik, kes pidi kringli küpsetama, ent õnneks tõttas appi Raivo, kes aitas selle mure lahendada. Kõigele lisaks oli häiriv see, et oli külm, ei saanud kütta ega sooja sööki teha. “Kraavi äärest peab tooma vett, et vetsus käia,” naljatas Sirle. Siiski olid mõlemad ühel meelel, et juhtunul oli ka oma hea pool. “Elektrikatkestus lähendab – sai olla perega koos, ei vaadatud telekat ega passitud arvutis, nagu muidu,” rääkis Tiina.

Tõsi ta on, et loodusjõudude vastu ei saa ning vahel ei aita muu, kui tuleb lihtsalt kuidagi üle elada nende poolt põhjustatud ebamugavused. Ehkki Kaalepi küla tabanud elektrikatkestus tekitas inimestes hulganisti pahameelt, suutsid positiivsed inimesed leida juhtunu juures ka häid külgi. Küll aga tasuks mõtiskleda veidi selle üle, kuidas inimesed vanasti hakkama said... täiesti ilma elektrita.

Mare Laube

ARVAMUS: MILLES SEISNEB JÕULUTUNNE

Jõulude lähenedes hakatakse nii meedias kui ka inimeste igapäevases suhtluses rääkima pere kokkutulemisest, koos aja veetmisest ja üksteise meelespidamisest. Detsembri lõppu kujutatakse kui aasta kõige rahulikumat aega, mida saab veeta pere ja sõprade seltsis. Tegelikkus võib tihti kujuneda aga hoopis teistsuguseks.

Viimastel aastatel võibki kuulda aina rohkem inimesi rääkimas jõuludest kahtleval toonil. Kas see aeg on ikka nii eriline, kui meile tundub, või on tegemist vaid osavalt esile manatud pettekujutelmaga?

Idee mõnest päevast aastas, mille lähedased alati koos veedavad, ei ole iseenesest halb, aga kui tõenäoline on, et see aeg kujuneb meie jaoks rahulikuks ja mõnusaks? Muidugi tekitavad juba novembri lõpust alates nii raadios, televisioonis kui muus meedias kõlavad jõuluteemalised reklaamid inimestes teistsuguse tunde, justkui oleks neid kuidagi eriliselt meeles peetud. Reaalsus on enamasti see, et paljud poeketid ning kontsertide ja kampaaniate korraldajad kasutavad inimeste heausklikkust ära, lisades tavapärasele reklaamile juurde selle müstilise sõna - jõulud.

Tõenäoliselt murravad paljud inimesed enne pühi pead, mida oma sõpradele ja perekonnaliikmetele jõuludeks kinkida. Suurema pere või tutvusringkonna puhul võib jõulukingituste ostmine kujuneda üsna stressirohkeks ülesandeks, mis kulutab nii aega kui raha.

Sama lugu on jõululaua katmisega. Nagu enne jaanipäeva, nii võib ka enne jõule kuulda raadios mängimas veidrat reklaami, milles mõistva häälega meesisik räägib lohutaval toonil, et kui söömisega on ikka liiale mindud, siis see ja see ravim aitavad. Justkui seisneks jõulude mõte enda haigeks söömises!

Omaette jama on kuuse hankimise ja kodu kaunistamisega. Kuskilt kapi otsast või pööningult tuleb välja vedada tolmunud karrad, õrnad inglikujukesed ja vatist lumememmed, et terve elamine pärast läikimanühkimist nendega üle külvata. Pahatihti jäävad need kaunistused veel mitmeks kuuks pärast jõulegi tolmu koguma, kellelgi pole aega ega viitsimist neid kappi tagasi panna.

Tekib küsimus, milleks kogu see sagimine? Põhjus on ilmselt selles, et inimestele meeldivad jõulud ja kogu see askeldamine ning ringi sebimine enne kalleid pühi kannab endas ühte eesmärki– tunda jõulutunnet. Seetõttu üritavad nad meeleheitlikult seda tunnet igast asjast nii palju välja pigistada kui võimalik. Kuid kas jõulutunne on tõesti kallites kingitustes, mida inimesed metsast maha raiutud kuuse alla kokku kuhjavad, ise seejuures ümber laua istudes ja hunnikute viisi toitu sisse kühveldades? Kas jõulutunne ei peaks seisnema hoopiski selles, et saab perega koos aega veeta neid ära kuulates ning nendega juttu rääkides?

Tasub mõelda, kui palju (vähe) me tegelikult enda lähedastele aasta jooksul aega pühendame. Kui me oleme kord juba otsustanud, et jõulud on eriline aeg, las see erilisus paistab siis välja pigem lähedastega suhtlemisest ja otseselt neile pühendatud ajast, kui kuuse alla kuhjatud kingitustest ja aknalaudadele ülesrivistatud inglikujukestest. Asjade kaudu ei saa edasi anda seda, mida inimesed tegelikult jõuludelt ootavad. Jõulutunnet saab luua märksa lihtsamalt, selleks pole vaja tundide kaupa süüa vaaritada, kodu kaunistada ja kingituste üle pead murda. Tuleb lihtsalt üksteise jaoks olemas olla. See, mida me tegelikult igatseme, ongi ju jõuluTUNNE.

Silja Ratt

KAALEPI OMA RAMMUMEHED

Kindlasti on enamus kaaleplastest tuttavad kolme vennaga – Mati, Teedu ja Armsaga. Noormehed paistavad külasiseselt oma tublidusega silma erinevatel elualadel, ent väljaspool kodupiirkonda löövad nad laineid kui võimsad jõumehed – kangitõstjad. See tähendab seda, et külmkapi või jahukoti liigutamise asemel panevad vennad oma jõu proovile kangi tõstes.

Pildil vasakult: Mati, Armas ja Teet. Valgas 16. detsember 2013 Neulandi mv. Foto: erakogu

Otsustasin poistelt uurida, mis on õigupoolest nende lõputu jõu põhjuseks – kas igahommikune pudrusöömine või hoopis igaõhtune kätekõverduste pumpamine.

Esiteks uurisin, millega poisid oma vabal ajal üldse tegelevad. Armas rääkis, et talle meeldib hirmsasti joosta. "Jooksen sõpradega ükskõik kuhu," kinnitas noorim vend. Lisaks tõi ta välja oma jalgpallilembuse ja loomulikult ka tõstmise. Teet on aga unimüts ning tema huvideks on magamine ja samuti tõstmine. Mati, kõige vanem poiss peres, peab end üsna õpihimuliseks noormeheks – ta käib kaugel Viljandimaal koolis ning põhirõhk lähebki hetkel teadmiste omandamisele. Kodus aga leiab ta veidi aega, et trennis käia, ja tõstmist ei ole poiss vahemaa tõttu unarusse jätnud.

Kuidas aga sattusid poisid sellisesse pisut ebaharilikku trenni? Mati selgitas, et tema avastas oma tee tänu treener Ahti Uppinile, kes käis koolis poisse trenni värbamas ja ala iseloomu tutvustamas. Mati läkski proovima, kuidas talle see ala istub. Nagu selgus, istub siiani. Teet aga leidis end trennisaalist pärast seda, kui ta sõbrad talle seda tutvustanud olid. Armas peab suurimaks mõjutajaks oma vanemat õde Meelit, kes tegeles kunagi samuti edukalt tõstmisega ning praeguseks on küll kangi nurka visanud, ent tema vennad on selle sealt kätte haaranud ja lasevad samas vaimus edasi.

Kangitrennist on poisid osa võtnud juba mitu aastat – Mati ja Teet käivad neljandat, Armas kolmandat aastat. Poisid kinnitasid kui ühest suust, et neil pole kordagi olnud nii raskeid hetki, et peas loobumismõtted keerlema hakkaks. Pigem on tegemist toreda hobiga, millel on palju häid külgi.

Uurisingi, mida head kangitrenn poiste ellu toonud on. Armas tõi välja, et eelkõige hulganisti jõudu ja kehakaalu – mitte rasva, vaid muskleid. Teedule ja Matile meeldib, et trenniga saab näha ilma – võistlemas käiakse ka väljaspool Eestis. Poisid on võistlemas käinud Lätis ja Leedus, rääkimata oma isamaast. Lisaks kinnitasid kõik kolm, et on saavutanud palju – riiulid on medalite, karikate ja diplomite all suisa lookas.

Küsisin vendade isiklike saavutuste kohta. Armas rääkis, et tema tipphetk oli siis, kui ta suutis võistlustel rebida 32 kg ja tõugata 42 kg. Vaatasin seda pisikest poissi ja imestasin, kuhu kõik see jõud ära mahub. Lisaks suutis poiss end võistelda Eesti mastaabis oma vanuseklassis esimesele kohale. Teedu näol on tegemist kolmekordse Eesti noorte meistriga. Matigi ei jää oma vendadele alla – tema on ühekordne Eesti noorte meister, samuti on tal taskus võistluse teine ja kolmas koht. Lisaks on poiss kaks korda juuniorites ja ühe korra Eesti meistrivõistlustel suutnud hõbeda kätte võidelda.

Mis on nende muljetavaldavate saavutuste taga? Arvasin, et kindlasti peavad poisid järgima erilist sportlaste dieeti, ent ilmnes, et tegelikult asi polegi nii. Poisid kinnitasid, et nad söövad, mis ja millal iganes soovivad. Samas teevad nad regulaarselt trenni – nädalas 4-5 korda. Üks trenn kestab keskeltläbi poolteist tundi. Kodus poisid kangi naljalt ei tõsta – seal on tarvis muude asjadega tegeleda. Nende treeneriks on Ahti Uppin, kes on kogu oma treenerikarjääri vältel koolitanud edukaid tõstjaid – kõige laiemalt on tuntust kogunud ehk Leho Pent. Vennad teadsid treeneri kohta rääkida vaid kiidusõnu. Tegude järgi on ta need ka ära teeninud.

Mida aga toob tulevik meie kangitõstjatele? Armas ütles selge sõnaga, et temast saab rekkajuht, sest talle on alati see amet meeldinud. Teet nii kindel ei olnud. "Eks elu näitab," sõnas ta mõtlikult. Temaga nõostus ka Mati, kes hetkel õpib koolis veokijuhiks.

Kuidas siis olla õigupoolest sama tugev ja tubli kui need poisid? Ilmselt tuleb veidi kasuks ka igahommikune pudrusöömine, ent põhiline on ikkagi trenn, trenn ja veelkord trenn. Kel püsivust ja jaksu – tehke järgi! Hoiame aga vendadele põialt ja soovime jõudu edaspidiseks!

Mare Laube

KAALEPI KÜLA NOORTÕSTJAD

2013 aasta lõppes viimase võistlusega Kohtla-Järvel 22. detsembril spordiselts Kalevi auhindadele, tähistamaks Eesti raskejõustiku 125. aastat, kus vennad Mati, Teet ja Armas võitsid oma kehakaalud.

Armas Reisel võitis kk-35kg uue isikliku rekordiga 73 kg (32+41). Selle tulemusega juhib ta Eesti Tõstespordi Liidu edetabelit kk-35 kg.

Teet Karbus oli supervormis, parandades oma parimat kogusummat lausa +10 kg, ning võites kk-56 kg tulemusega 135 kg (59+76). Teet juhib tänavu kk-50 kg edetabelit kevadise tulemusega 115 kg. Suvel kasvas Teet päris kenasti, kosus oma 5 kg ja tuli sügisest asuda võistlema kk-56 kg. Selles kehakaalus omab ta edetabelis III kohta, täpselt sama tulemusega on II kohal Mati Karbus, juhib Kalle Talu 173 kg (78+95). Vargamäe tõstjate kolmikjuhtimine!

Mati Karbus võitis kk-69 kg tulemusega 174 kg (78+96), saades 241 sp. Ta edestas seekord konkurenti Leon Kanni Ida- Virumaalt 1 kg.

Mati põles rebimises läbi. Ta rebis alles kolmandal katsel raskuse üles, pärast seda kui Leon oli kolmandal katsel rebinud 78 kg. See üllatas meid väga. Seadsime plaane tulla Eesti noortõstjate seas kõige enam progresseerunuimaks. Oli võimalus, milleks oli vaja võita konkurenti Leon Kanni 2 sinclairi punktiga. 7.detsembril võistles Mati Kaunases, kus tal õnnestus haarata liidri koht 239 sp.

14. detsembril, võisteldes meeskondlikel meistrivõistlustel Mellistes, sai Leon Kann kirja 241 sp. See tulemus andis meile väljakutse. Kas suudame enamat? Kohtla-Järvel sai Leon küll teise koha, kuid ta oli kergem Matist ja kogus 249 sp, seega sai ta enim arenenud noortõstja tiitli. Spordis võidab ikka tugevaim, seekord pidime kaotust tunnistama meie.

Kolm venda Mati, Teet ja Armas on saavutanud tõstespordis märkimisväärseid tulemusi. Alustaksin poiste tulemustest sellest ajast, kui nad tõstmistreeninguid alustasid.

Mati (sünd.1996) ja Teet (sünd. 1998) alustasid tõstetreeninguid 2010. aasta sügisel. Oma esimese võistluse pidasid nad Albus, saavutades Järvamaa meistrivõistlustel oma kehakaaludes I kohad. Teet tuli Järvamaa meistriks kk-35 kg tulemusega 48 kg (20+28) ja Mati kk-40 kg tulemusega 67 kg (27+40).

Noorim vend Armas (sünd. 2001) asus treeningutele 2011. aasta sügisel. Mäletan, et panin talle südamele kohustuse käia koos vendadega treeningutel ning jälgida, kuidas treeningud toimuvad. Ütlesin, et kui soovid tõsiselt tõstmisega tegelda, käi kuu aega kohal, siis olen selles veendunud. Armas pidas katseajale vastu ja oktoobris alustasime treeningutega. Armas oli osav lõuatõmbes, ta kätes oli jõudu ja võis teha oma 30 kätekõverdust. Armas võistles esmakordselt 2011. aasta detsembris Järvamaa meistrivõistlustel ja tuli kk-35 kg meistriks tulemusega 43 kg (18+25). Teet võitis samas kk -45 kg tulemusega 75 kg (32+43) ja Mati kk-50 kg tulemusega 92 kg (40+52). Sinclairi punktides oli poiste vahe väike: Matil 168, Teedul 155 ja Armasel 153.

Lehelugejale teadmiseks, et Sinclairi punktid näitavad tõstmises absoluutparemust, arvestades kehakaalu ja tõstetud tulemust. Kellel on suurim punktisumma, see on parim ehk tõstmises tugevaim.

Armas oli ju alles 10-aastane, seega võrreldes aastatagusega on pere kõige noorem vend vanematest vendadest oma vanuse kohta parem.

Aga see oli alles algus. Noored on saavutanud oma sportlaskarjääri jooksul tänaseni hulga tiitleid, võitnud palju võistlusi ja omavad oma auhinnakapis kümnete kaupa karikaid ning medaleid. Poisid on kohusetundlikud ja naljalt trenne vahele ei jäta, kui just kooli üritusi vahele ei tule. Kui rassid ja omad eesmärke, tagab see edu.

Teet Karbus on kolmekordne Eesti noortemeister aastatel 2011 (kk-35 kg), 2012 (kk-45 kg) ja 2013 (kk-50 kg). Võitis juunioride mestrivõistlustel 2013. aastal kk-50 kg kuldmedali ja 2012. aastal kk-50 kg pronksmedali.

Mati Karbusel on vastu panna 2011. aastal võidetud Eesti noorte meistrivõistluste kuldmedal kk-40 kg, 2012. aastal kaks hõbemedalit kk-50 kg nii noorte- kui ka juunoride meistrivõistlustelt. **2013. aastal** võitis Mati märkimisväärse medali **täiskasvanute meistrivõistlustel kk-56 kg - hõbemedali.** Lisaks rebimise ja tõukamise hõbemedal üksiktõstetes. See medalivõit on ära märgitud ka raamatus „Tõstesport Järvamaal läbi aegade“, mis ilmus tänavu. Lisaks võitis Mati tänavu pronksmedalid noorte- ja juunioride klassis.

Armas Reisel võitis 2012. aastal kk-35 kg noorte meistrivõistlustel pronksmedali ja tänavu samas kehakaalus hõbemedali. 2014. aastal ootame juba kuldmedalit, milleks on kõik eeldused olemas.

Kokku on vennad võitnud 5 kuld-, 6 hõbe- ja 4 pronksmedalit. Need medalid peaksid kodus rippuma kõige väljapaistvamas kohas.

Albu Cup võistluste pereauhinnad on kahel viimasel aastal võitnud just nemad, Kaalepi ühe pere noortõstjad, kus võideti ka perekond Pente. Eks sportlik õnn oli seekord Karbuste poolel.

Jõulud ja aastavahetus on hingetõmbamise- ja kokkuvõtete tegemise aeg. Tuleb teha tagasivaade tehtule ja seada uusi plaane. Treenerina on mul see igaaastane töö. Kas seda ka kõik poisid ise teevad, ei ole kindel, aga teavitan neid kindlasti uuel aastal uutest eesmärkidest.

Kui vaadata 2013. aasta SK Vargamäe tõstjate arengut kogusummas võrreldes 2012. aastaga, siis seda edetabelit juhivad vennad Mati ja Teet vastavalt +54 kg ja +44 kg. Armas lisas aastaga +18 kg oma kehakaalu vahetamata. Küll tuleb ka tema aeg kehakaalus juurde võtta, seniks aga täiendame jõudu ja meisterlikkust.

Tänu ka vanematele, kes poiste tegemistel silma peal hoiavad.

Soovin jõudu ja indu uuel aastal läbi selle artikli ka teistele spordi juurde pürgijatele! Tulge ja te ei kahetse - saate tegijateks! Uute tegude ootel oleme me kõik.

Head uut aastat!

SK Vargamäe treener Ahti Uppin

ESIMESED MÄLESTUSED LUMEST JA KELGUTAMISEST

Kõik alljärgnevad juhtumised leidsid aset väga ammu. Olin siis üsna noor, nii kolme- kuni viieaastane. Lund oli sel ajal üldse rohkem kui tänapäeval. Mäletan, et tuisutõkkeks pandi teede äärde lumeväravad ning nende taha kandis tuul tohtud hanged. Minu tädilapsed olid mingil kummalisel kombel minust vanemad ja neid oleks võinud tädiks ja onuks kutsuda, aga millegipärast see ei meeldinud neile. Siis ma veel ei taibanud, miks, sest nad olid ju onu ja tädi! Mõned aastad hiljem, kui olin Tallinna Lastehaiglas, läks üks vene poiss sanitarile kaebama, et „djadja kidajet“. Siis ei meeldinud mulle ka, et ta mind djadjaks kutsus ning alles siis tuli mõistmine. Aga see pole teemaks - pidin rääkima hoopis lumest ja kelgust.

Needsamad „onu“ ja „tädi“ veeretasid suured lumepallid ning ehitasid uhke lumememme. Ma pole ei enne ega pärast nii vägevat memme näinud! Mütsiks oli tal suur silgupütt, söest nööbid, suu ja silmad, pirakas punane porgand ninaks ja luud käes. Nagu ma ütlesin, oli siis lund, millest sellist memme ehitada. Katsu sa tänapäeval midagi sellist teha! Enne tuleks kahuriga lund toota. Selline oli siis minu esimene mälestus lumest.

Hiljem, kui kael juba kandis, sai omatahtsi toimetatud. Veeretasime pargis lumepalle ning ehitasime kindluseid ja losse. Ükskord sai veeretatud nii suur pall kui meie, väikesed põnnid, jaksasime. Suuremad poisid nägid seda ja tulid ning veeretasid ta veel suuremaks. Lõpuks oli üks hiigelsuur pall, mille sisse uuristati käigud. Kui see hiiglaslik pall ära külmus, sai ülevalt käiguavast väikeseid jäätunud lumepalle sisse lasta ning pallid veeresid mööda käike keerutades alla välja.

Pargi taga, seal kus asub praegu tühi alajaam, oli mäge meenutav hunnik. Selle otsast sai suuskadega alla sõita ja kelgutada. Hunniku taga oli lambakoppel, kus kasvasid mõned puud. Suuremad poisid tegid nende puude otsast ladvasõitu ja loomulikult oli ka minul tarvis asi järele proovida. Ronisin enda arust just mulle paraja kase otsa ning alustasin sõitu, aga olin natuke liiga nõrga puu valinud. Puu murdus ja sadasin pea ees hange, kust ma omal jõul välja ei saanud. Onneks olid suuremad poisid juures ning sikutasid mind jalgupidi välja.

Hiljem me enam selle künka otsas kelgutamas ei käinud. Ma kahtlustan, et tegemist oli sõnnikuhunnikuga, mis ühel ilusal päeval lihtsalt põllule laiali veeti. Kuid siis tulid juba palju suuremad mäed. Kuna koolikohustus kehtis juba tollel ajal, hakkasime Aravetel koolis käima. Ja kus seal olid alles mäed! Kaalepi maanteekallas polnud murdosagi sealsest künkast. Sel künkal oli kaks nõlva - üks oli lauge ja teine järsk. Kelgud olid sealsel rahval ka suuremad kui meil. Tegelikult polnudki need kelgud vaid autode kapotid. Žiguli kapotile mahtus viis last ja sõit oli maru kiire. Kõige kõvemad „mehed“ sõitsid kapotiga künka järsust nõlvast alla. See oli tõsine täppisteadus, sest tavaliselt oli keegi sinna suusahüppe ehitanud ja sellest tuli mööda manööverdada, kui just neere lahti ei tahtnud põrutada. Manööverdamise tegi raskeks suur kiirus ning kahel pool paiknevad võrkaiad. Ühel õnnetul korral kihutasime klassivennaga parempoolsesse aeda sisse ja murdsime nurgaposti maha. Tõenäoliselt saime korralikult haiget, sest minu mäletamist mööda me rohkem sealt alla ei lasknud.

Kõigil Kaalepi lastel olid tol ajal tõukekelgud. Kaalepi-Lehtmetsa maanteed keegi ei soolatanud ega liivatanud ja liiklus oli praktiliselt olematu. Tänu sellele oli seal võimalik tõukekatega ringi kihutada. Nendega sõitsid kõik: eided ja taadid ning eriti lapsed. Lahedaimad olid pimedas sõitmised, sest tänavavalgustust Kaalepis siis veel ei olnud. Pimeduse peletamiseks sai tõukeka külge kinnitatud taskulamp ning külavahe oli kihutavaid "jaaniusse" täis.

Vat sellised lood juhtusid Kaalepis umbes kolmkümmend aastat tagasi.

Hirvo Rannu

Nagu juba aastaid kombeks on, toimub igal aastal kõigil neljal advendil külatoas ühine meisterdamine ja jõulutunde jagamine. Traditsiooni kohaselt küpsetatakse alati neljandal advendil maitsvaid piparkooke. Piltidel on ülevaade sellaastastest advendiüritustest.

I ADVENT

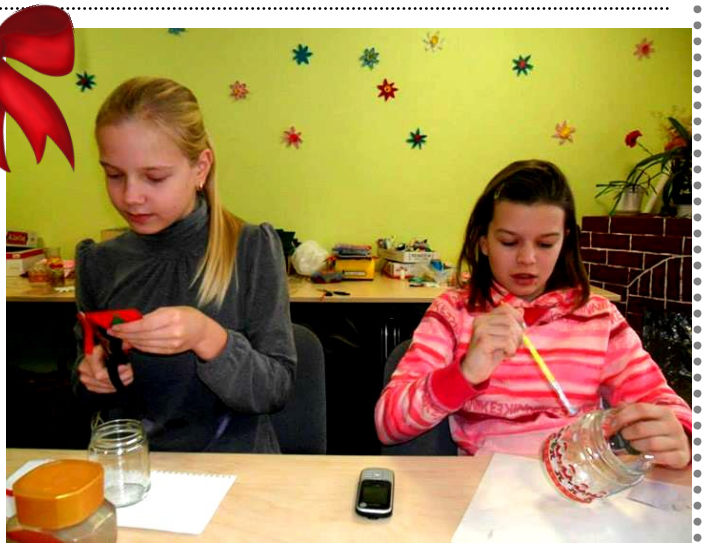

II ADVENT

III ADVENT

IV ADVENT

Fotod: Mare Laube ja Tiina Kask

22. detsembril tähistasime neljandat adventi. Mina tulin külatuppa kell 11. Siis olid seal ainult Tiina, Johannes ja Mare. Kui olime oodanud teisi umbes tund aega, tuli Marko. Hakkasime koos piparkooke tegema. Tainas oli nii kleepuv, et pidime kasutama hulgaliselt jahu. Piparkookide tegemise ajal oli väga tore, kõik said naeru suule. Kui piparkoogid olid valmis, hakkasime tegema glasuuri. Kõik said enda värvi, mida nad pidid segama. Kaunistasime glasuuriga kõik piparkoogid. Neljandal advendil oli ka saun, kuhu võisid kõik minna. Saunalisi oli vähe: ainult mina, Johannes ja Marko. Saun oli hea ja mõnus. Oli väga super päev!

Andro Mardim

EAKATE JÕULUPIDU

Eakate jõulupidu toimus laupäeval, 14. detsembril. Kaalepi eakad kogunesid kell 13:00 külatuppa. Meil oli seal kokku 9 eakat.

Kuna olen tihti Kaalepis laste juures, siis nägi ka päkapikk mind siin liikumas. Olin alguses küll väga üllatunud, aga tütar selgitas põhjalikult, et inimesed on valmistunud peo kordaminemiseks palju. See läks mulle hinge ja ma ei saanud sellesse ükskõikselt suhtuda.

Käisin sellel peol ja sain osa südamlikust ja soojast vastuvõtust rikkalikult kaetud lauaga. Olime väga imestunud, kui meie ette rivistusid ilusatest noortest sõduritest päkapikud koos Jõuluvanaga. Südamlik ja harras tunne haaras siis, kui armsad sõdurpoisid laulsid kauneid vanu jõululaule. See tõi meile, vanadele, ka lausa pisarad silma. Kontsert kuulatud, asus Jõuluvana tööle. Igaühele meist oli pakikene. Sõdurpoistel oli kaasas ka oma Jõuluvana, kes jagas meile meeneks helkureid ja märke.

Südamlik tänu korraldajatele Tiinale, Sirlele ja Reet Kaljulale, kes juhendas sõdurpoisse ja laulis ise duetti! Soovin omalt poolt teiste eakate nimel kordaminekuid teie töös ning taaskohtumiseni!

Mall Lindsaar

Fotod: Tiina Kask

KAARUKA PÄKAPIKUMAA

Foto: erakogu

10.-11.detsember toimus Kaarukal lasteaia- ja algkoolilastele päkapikumaa. Kaalepist käisid töötuba tegemas Tiina Kask ja Anu Tommula. Tublid perenaised Triin Rannu ja Tiina Kask olid ka ahjusoojad leivad kaasa küpsetanud, mis läksid müügiks nagu soojad saiad.

Kaaruka töötubades sai teha piparkooke, käekeed, meisterdada jõulukaunistusi ja –kaarte ning disainida enda maitse järgi purk, millest sai küünlaalus. Lapsed olid kuldsete kätega ja igati hakkajad. Isegi kõige pisematel jagus osavust ja kannatust kõik meisterdused lõpuni teha. Uurisin lastelt, kas neil päkapikud ikka käivad. Loomulikult olid kõigil sussid aknalaual ja igal hommikul võis sealt midagi uut avastada. Lisaks tahtsin teada, kus päkapikud elavad. Minule tuli väikese üllatusena, et elukoht on neil mulla all.

Kui mudilased olid kõik töötoad läbi käinud, algas jõuluetendus. Lapsed vaatasid etendust suure huviga. Peale etendust oli kõigil soovijatel võimalik teha saanisõitu. Mõned mudilased pelgasid hobust ja leidsid, et pigem oleks tore looma kaugelt jälgida ning liiga lähedale ei tasukski minna. Kedagi saaniga sõitma ei sunnitud ja lapsed jäid oma päevaga igati rahule.

Anu Tommula

KAALEPI JÕULUPIDU

Selle aasta jõulupidu algas pisut tavatult. Nimelt oli meil vaja valida uus külavanem. Nagu eelmisest lehest juba lugeda võis, tahtis Maiu jääda teenitud puhkusele ja teatepulga edasi anda. Suurele paberile pandi kirja terve rida toredaid külavanemakandidaate, kuid kahjuks hakati neid järjest maha tõmbama, sest ega naljalt ei leia sellist inimest, kes seda rasket koormat vabatahtlikult vedada tahaks. Lõpuks jäigi järgi üks nimi – Sirle Gunin. Õnneks oli tema oma kandidatuuri ülesseadmisega nõus ja saime ka ühel häälel Sirle Kaalepi uueks külavanemaks valitud.

Seejärel võis asuda meelelahutuslikuma osa juurde. Kõigepealt tuli saali juhatada Jõuluvana, et ka tema saaks nautida "Kaalepi Krati" näidendi "Imelik unenägu Kakukesest" esmaettekannet.

Mul endal on ühe - kuigi vähetähtsa - osalisena väga raske etendust kommenteerida. Ma võin vaid öelda, et meil omal oli väga lõbus nii proovides kui ka etenduse ajal. Saalist kostvate naerupahvakute järgi oletan, et näidend meeldis ka pealtvaatajatele. Eredamateks tegelasteks olid muidugi Mõhk ja Tölpa, kellega koos taheti pärast etendust isegi pilti teha. Väga lahe oli ka Andro kiire soovahetus eide-taadi rollis.

Fotod: Valjo Stamm

Tiina ja Sirle olid kõige välja mõtlemisega ja elluviimisega palju vaeva näinud ning on selle eest suure tänu ära teeninud. Lastele olid selgeks õpetatud toredad tantsud, valmistatud vinged kostüümid, ja mis kõige keerulisem - isegi täiskasvanud osalised olid proovideks kohale aetud ja osad selgeks õpetatud.

Peale etendust võis asuda õhtu oodatuima osa juurde – Jõuluvana hakkas kinke jagama! Seekord ei jäänud vist küll keegi ilma. Kinke said need, kes seda pikisilmi ootasid ja ka need, kes seda kartagi ei osanud. Mõni eriti hea "laps" sai kohe nii mitu kinki, et tervel suguvõsal olid salmid otsas. Õhtu lõpetas tore ühistants.

Aitäh kõigile, kes vaatamata kiirele jõuluajale kohale tulid!

Triin Rannu

HOROSKOOP

Kaljukits 22.12 – 20.01 Päkapikud tassisid su sussi tühjaks, sest sa oled üsna ulakas viimasel ajal olnud. Vaata ette, nad näevad sind kui sa sööd, räägid, isegi, kui magad. Pane tähele neid ohtraid silmapaare, mis sind igal sammul saadavad...

Veevalaja 21.01 – 19.02 Tunned end kui Rudolf, kes punase ninaga mööda taevalaotusi ringi kepsutab. Külmapoisid on su nina punaseks ja nohuseks muutnud ja kurgu kipitavaks ja valusaks võlunud. On aeg oma sarvi kasutada, et nad eemale tõugata.

Kalad 20.02 – 20.03 Ootad jõuluimet ja loodad, et su ellu astub keegi eriline. Siinkohal ei ole mõistlik soovitada muud kui seda, et sihikindlus viib võidule. Usu ja asjad hakkavadki juhtuma.

Jäär 21.03 – 20.04 Mis maksab saiapäts? Kolm pikka paid! Ürita jõukingitralliga mitte üle pingutada – jõulud on siiski kodusoojuse ja koosviibimise aeg. Kallistus on parim kingitus ning päevas peaks vähemalt kaheksa korda kallistama.

Sõnn 21.04 – 21.05 Sinu jõulutunne peidab end kuskil sügaval südames, sest oled niivõrd mures oma oleviku ja tuleviku pärast. Suudad lämmatada mineviku ilu halbade mälestustega ning see teeb meele mõruks. Ürita lahti lasta valusast ja meenuta paremat.

Kaksikud 22.05 – 21.06 Kellahääl kutsub õue, jõulurõõm tungib põue. On langemas lund, on imede tund, ees sind ootab talve võlumaa! Väljas on hanged ja eelistad toas istumisele sõpradega õues müttamist. Hea tervis ja rõõmus tuju garanteeritud.

Vähk 22.06 – 23.07 Sinu jõulud on mandariini- ja verivorstihõngulised. Sinu valmistatud lumememmed on kõige suuremad ja uhkemad. Sinu pühendumus on märkimisväärne ja motiveeritus hulga kõrgem kui teistel.

Lõvi 24.07 – 23.08 Oled kui jõuluingel – särad kõrgel ja vaatad sealt teiste peale. Süstid ka teistesse soojust ja hingesära, mille eest nad ääretult tänulikud on. Lenda oma tiivade lehvides kaugemale, sest sinu võimuses on ka teiste jõulude päästmine.

Neitsi 24.08 – 22.09 Sinus tõstab veidi pead Grinch, kes soovib jõulud unustada ja kõigele sätendavale ja sillerdavale koti pähe tõmmata. Ava oma süda ja lase soojad lained külma hinguse asemel valitsevale positsioonile.

Kaalud 23.09 – 22.10 Oled kui too sõbralik punases mantlis mees, keda kõik armastavad, kelle põlvel istuda ja habet silitada soovivad. Seda loomulikult ülekantud tähenduses. Suudad olla stoiliselt rahulik ja toeks kõigile, kes nutmiseks sinu õlga tulevad otsima.

Skorpion 23.10 – 22.11 Sinu peas ja kõhus valitseb ajutine kaos – jõulud ja kevadine õhkkond on kohad vahetanud ja sina oled lootusetult kõrvuni sees. Siiski, kõhus lendavad liblikate asemel loodetavasti põhjapõdrad, mis suudavad olukorda veidi kontrolli all hoida.

Ambur 23.11 – 21.12 Tunned tungivat soovi külastada oma vanavanemaid, lapsepõlvesõpru ja sugulasi, kellega suhtlus veidi kaugeks jäänud on. Sind ei heiduta suured hanged, küpsetad korvitäie piparkooke kaasa ja asud, punane müts silmini, rõõmsalt läbi lume sahiseva teele.

Agent 006 aka Kuri Tädi Kingikotiga

Külatuba avatud **iga päev** kell 16:00-20:00.

Kaalepi kasutatud riiete tuba ootab külastajaid! Võimalik igal ajal uudistama tulla

KONTAKT
kaalepikylateataja@gmail.com
58188550 või 55559930

Meeleolukat vana aasta lõppu ja soovide täitumist uuel aastal!

ÜLESKUTSE

Kallis lugeja! Kaalepi Külateataja on vabatahtlike noorte poolt koostatud ajaleht, mis paraku täiesti ilma rahata ilmuda ei saa. Oodatud on kõik toetused, et saaks järgmised numbrid trükki anda.

Ülekandega saab toetada Kaalepi Küla Seltsingu arvele:
221029905091 **Maiu Mäe**
Selgitusse kindlasti kirjutada "Kaalepi külateataja"

Sularahas võib tuua külatuppa või võtta ühendust telefonitsi ja seejärel kokku leppida koht ja aeg.

Aitäh!

TOIMETUS
Peatoimetaja: Mare Laube **Keelekorrektor:** Kadri Laube **Küljendus:** Kadri Laube, Mare Laube
Reporterid: Maiu Mäe, Mare Laube, Sirle Gunin, Triin Rannu, Hirvo Rannu, Kaarin Rannu, Anu Tommula, Mari-Liis Tommula, Silja Ratt, Andro Mardim, Silja Juursalu, Tiina Kask, Mari-Liis Tommula, Ahti Uppin, Mall Lindsaar
Fotograafid: Tiina Kask, Valjo Stamm, Mare Laube